

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

M. Tvllivs Cicero Mannvcciorvm Commentariis Illvstratvs antiquaeq. lectioni restitutus

Continens De Philosophia Volumen Secundum

Cicero, Marcus Tullius

Venetiis, 1583

Ad Ill Et Exc D D Annam Dvcem Ioiosae Parem Franciae Eqvitem Ordinis
Regii Consiliarivm A Secretis Chr Regis Francorvm Et Gvbernatozem
Provinciae Normandiae

[urn:nbn:de:gbv:45:1-770553](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-770553)

AD. ILL. ^{MVM} ET. EXC. ^{MVM}

D.

D. ANNAM

DUCEM. IOIOSAE

PAREM. FRANCIAE

EQVITEM. ORDINIS. REGII

CONSILIARIVM. A. SECRETIS

CHR. ^{MI} REGIS. FRANCORVM

ET. GVBERNATOREM

PROVINCIAE. NORMANDIAE

SI, laudari a laudato uiro, praeclarum esse, dixit Hector apud Naeuium, ueterem Poetam: maxime probari maxime probato Regi, maximae felicitatis loco duci debere, nemo est, qui dubitare possit, aut debeat, ANNA, Dux Illustrissime. Reges a Deo esse, eosque, qui rerum potiuntur, Diuinæ legis custodes in Terris esse positos, fententur omnes. Neque in dubium reuocari id potest, quod tot iam aetatum saeculis communi consensu sancitum est. Ea primum opinio, hominibus infita, ueritate nixa, radices altiores egit. Cum

* 2 enim

enim uiderent, Regum facta nil aliud spectare, quam ut humanitatem inter homines seruarent, propriumq. hoc Dei esse scirent; Reges, alteros a Deo iure existimarunt. Quod si fas credere: quanto est aequius, admirari eos Reges, qui inter alios Reges, tamquam Luna inter minores stellas, maxime lucent? HENRICVM igitur, Galliae, & Poloniae Regem, eum esse, qui omnium animos sibi deuinxerit, quis iam non nouit? Consecutus id est Regia humanitate, & plane Regia facilitate. Idem autem, qui bonis omnibus placet, uoluit Te praecipue sibi placere. quo fit, ut Tu bonis omnibus item placeas. Maximum certe Regis iudicium in omnibus suis actionibus apparet. Sed in Te amando, ornandoq. nemo unquam optimum Regem satis pro dignitate laudare potest. Neque ego fore spero, ut quidquam laudis ex meo praeconio ipsi accedat; qui uires meas tanto oneri impares esse fatear. uolui tamen publice exstare animi mei uoluntatem de summo Rege: ut, si ingenium minime probetur, improbari non possit iudicium, immo summo pere probari debeat. Sis Tu igitur (ut iudicij laudem non adsperner, sed uel maxime eam persequar) alter mihi a Rege colendus, qui alter a Rege, quiq. intimus Regi es. Cumq. omnes Tuas actiones Reges imitentur, & Regium quiddam sapiant, non improber ego, si Te Regi, in Philosophicorum Ciceronis librorum editione, adiunxi. Hanc uero maxime partem ex Ciceronis scriptis HENRICO Regi conuenire, facile iudicauit: qui scriptum legerim, optime cum hominibus actum iri, cum Reges philosopharentur. Quid est autem Philosophia, nisi sapientiae amor? Quid uero sapientia Henrico Regi antiquius? Primum igitur uolumen Henrico Regi, Alterum Tibi inscriptum, a me exit. Non potui ego, nec debui animos tam arcte copulatos disungere. Volui ad posterorum memoriam hanc coniunctionem transire. Volui quoque ad Regis iudicium de Te, meum de Vtroque iudicium adiungere. Id certe assequar, ut, dum Te minus, quam par est, laudo, ipse maximam mihi laudem ab omnibus & deberi, & haberi sentiam. quid ni? Non ne Tu omni laude dignior es? qui omnia Tua dicta, factaq. ad unam laudem semper direxeris; neque quidquam unquam Tibi antiquius fuerit, quam laude digna agere, eoq. hominum animos Tibi conciliare. quos iamdiu & bene agendo, & bene merendo Tibi deuinxisti. Non in obscuro est tua gloria. non later. late patet, & ad omnes gentes permanuit. Italiaq. ipsa Te proxime suspexit, cum Tu eam, ea Te, maiore forsan desiderio, uiseret. Haec certe Resp. Te cum uideret, & amplecteretur, Regem ipsum uidere, & amplecti est opinata. Regiae enim Tuas Animi dotes eae sunt, quae Regi maxime conueniant: neque quisquam Regium quidquam in Te desiderat, qui

qui Regia omnia contineas. Et Regi igitur ipsi, & Tibi maxime gratulor, ob istam animi coniunctionem, ex qua tot bona quotidie manare, & Gallia sentit, suo maximo bono, & nos, suavi quadam invidia, uidemus. Faxit Deus opt. max. ut Regem, & Te ad multos annos possimus uidere bene ualentes. Faxit idem, ut haec, quaecumque sunt, ab optima mea mente profecta, neque Regi, neque Tibi displiceant. Quod si consequar; maximum meorum laborum fructum consecutum me putabo, cum Regi me, & ei, qui Regi tam proximus est, me non displicuisse sensero. Et sane Regium erit, animum amplecti meum, eiq. fauere, qui tantopere immortalitati laudum Vestrarum fauere cupit; & forsan erit, cum id praestare possit; accedente praecipue Regio, & plane Regio plausu.

Venetis, Pr. Kal. Sext. **CIO IO X X C I I I**

Ill.^{mae}, atque Exc.^{mae} D. T.

Addictissimus,

Aldus Mannuccius P. F. A. N.

INDEX . LIBRORVM

Qui hoc Volumine continentur.

<i>De natura deorum</i> Lib.	{ I.	I
	{ II.	31
	{ III.	69
<i>De diuinatione</i> Lib.	{ I.	93
	{ II.	123
<i>De Fato</i>	Liber.	155
<i>De Legibus</i> Lib.	{ I.	171
	{ II.	187
	{ III.	205
<i>De Vniuersitate, ex Timaeo Platonis</i>	Liber.	219
<i>Arati uersus, conuersi.</i>		229
<i>Quinti Ciceronis De petitione consulatus</i>	Liber.	249

